

عنوان مقاله:

ظرفیت برد تغذیه ای علف خواران در پارک ملی سیاه کوه

محل انتشار:

پانزدهمین همایش ملی ارزیابی اثرات محیط زیستی ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

جلیل سرهنگ زاده - استادیار گروه محیط زیست، دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

پارک ملی سیاه کوه با مساحت 80786 هکتار از بکرترین و بلامعارض ترین پارک های ملی کشور بوده و با وجود حضور 3 گونه علف خوار از خانواده گاوها از ناشناخته ترین مناطق تحت مدیریت است. زیستگاه های موجود در پارک ملی سیاه کوه شامل زیستگاه های کوهستانی، بیشه زار، تپه ماهوری، کوهپایه، دشتی بیابانی و کویری هستند که گونه های مختلفی را در خود جای داده اند. زیستگاه های کوهستانی محل زیست کل وبز و زیستگاه های تپه ماهوری و کوهپایه ها محل زیست قوچ و میش و زیستگاه های دشتی محل زیست جبیر در پارک محسوب می شوند. برای تعیین علوفه موجود برای گونه های علفخوار منطقه، ابتدا محدوده پراکنش هر کدام از گونه ها پهنه بندی شد. سپس با روی هم گذاری نقشه تیپ های پوشش گیاهی و پراکنش گونه میزان تولید قابل برداشت برای گونه ها برآورد گردید. در مرحله بعد با تعیین واحدهای دامی و نیاز روزانه گونه ها به علوفه، ظرفیت برد تغذیه ای گونه ها محاسبه شد. نتایج نشان داد که پارک ملی سیاه کوه در شرایط موجود حداکثر جوابگوی 1860 راس جبیر، 303 راس کل وبز و 258 راس قوچ و میش می باشد.

کلمات کلیدی:

یزد، سیاه کوه، پارک ملی، ظرفیت برد تغذیه ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/769628>

